

Ms. Prerna Dean v. Christian Medical College, Ludhiana 286
& others (Swatanter Kumar, J)

(28) ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸਾਰੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਭ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, 35 ਸਾਲ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ I ਇਕਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਆਰਡਰ ਦੇ. ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਪਿਛਲੀਆਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਕੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮਾਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਚੱਲੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ I ਇਕਸ਼ਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(29) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 5000. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 5 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ

ਅਮਰ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਜੇ. ਜੇ

ਐਮ.ਐਸ. ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਡੀਨ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ—

ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2001 ਦੇ ਸੀ ਡਬਲਿਯੂ ਪੀ ਨੰ. 9546

8 ਨਵੰਬਰ, 2001

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 . ਕਲਾ. 226— ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਨੀਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, 2000 -
ਕਲਾਜ਼ 6.2.4— ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐੱਮ. ਬੀ. ਬੀ. ਐੱਸ. ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ— ਮਿਸ਼ਨ ਹਸਪਤਾਲਾਂ

ਲਈ ਸਪਾਂਸਰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ - ਕਲਾਜ਼ 6.2.4. 2000 ਦੀ ਨੀਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਜਿਨੇ ਚਾਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਤਿੰਨ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ - ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ - ਸਿਰਫ ਦੋ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ - ਰਿਜ਼ਰਵਡ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸੀ.ਐਲ. 6.2.4.— ਕੀ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਾਲਜ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ

ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ-ਹੋਲਡ, ਨਹੀਂ—ਇਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਬਰੋਸ਼ਰ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਬਰੋਸ਼ਰ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਧਾਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਸਲ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

(ਪੈਰਾ 12)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸਭਾ ਦਾ ਮਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6.2.4. ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਨੀਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, 2000 ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ MBBS ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦੁਵੱਲੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਵੱਧ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੈਟਾਗਰੀ ਨੰਬਰ 8 ਅਧੀਨ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੰਬਰ 8 ਲਈ ਇੱਕ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਉਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸਾਂਝੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਾਲਜ ਦੀ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 14)

ਅਲਕਾ ਚਤਰਥ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਪੀਐਸ ਪਟਵਾਲੀਆ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਨਿਰਣਾ

ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

Ms. Prerna Dean v. Christian Medical College, Ludhiana 288
& others (Swatanter Kumar, J)

(1) ਕਰੀਸ਼ਚਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਪੰਜਾਬ, ਆਪਣੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।

ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ. ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1994 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 1993 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ: 3147 ਵਿਚ ਆਈ.ਏ. ਨੰ. 5 ਵਿਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ 14 ਮਈ, 1993 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੀਵ ਟੂ ਅਪੀਲ (ਸਿਵਲ) ਨੰ. (s) 1992 ਦੇ 8060 ਅਤੇ 1992 ਦੇ 14513-15, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸਮਾਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਸਾਲ 2001 ਲਈ ਕਾਲਜ ਦੇ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਰੋਸ਼ਰ/ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਸੀਟਾਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗੈਰ-ਪੰਜਾਬੀ ਨਿਵਾਸ (ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸ਼੍ਰੇਣੀ) ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੰਬਰ 8 ਮਿਸ਼ਨ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਲਈ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸੌਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੰਬਰ 8 ਅਧੀਨ ਮਿਸ਼ਨ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਲਈ ਸਪਾਂਸਰਡ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ 21 ਸੀਟਾਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ 10+2 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 500 ਵਿੱਚੋਂ 384 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫਾਰਮ A, B ਅਤੇ C ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਫਾਰਮ ਸੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 15 ਜੂਨ, 2001 ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਕਤ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਿਸ਼ਨ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛੁਕ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬੈਪਟਿਸਟ ਚਰਚ ਦੀ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਬਾਇਓ-ਡਾਟਾ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ। ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਬੈਪਟਿਸਟ ਚਰਚ ਦੇ ਉਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 18 ਮਈ, 2001 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਰੋਲ ਨੰਬਰ 5143 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 3 ਜੂਨ, 2001 ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਨਤੀਜਾ 29 ਜੂਨ, 2001 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਧੀਨ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨੰਬਰ 8. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਇਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ 22 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਿਮ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।, ਜਿਸਦੀ ਕਾਪੀ 5 ਜੁਲਾਈ, 2001 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਾਲਜ ਦੀ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P/5 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ,

ਪਰ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਡਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ

ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

(4) ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੀ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਦੇ ਮਤੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਪਾਂਸਰਡ ਕੈਟਾਗਰੀ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਾਂ ਹੀ ਦਾਖਲਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਨਾਮ ਭੇਜੇ ਹੋਣ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਦੋ ਨਾਮ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਂਝੀ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰ. 22, ਆਪਣੀ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ MBBS ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(5) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ, ਅਸੀਂ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ।

(6) ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੰਬਰ 8 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਮਿਸ਼ਨ ਹਸਪਤਾਲ ਲਈ ਸਪਾਂਸਰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੋਟੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ 21 ਸੀਟਾਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ 2 ਅਤੇ 8 ਲਈ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਸੋਸਾਇਟੀ (ਰਜਿ.) ਦੁਆਰਾ ਸਪਾਂਸਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ/ਚਰਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਿਸ਼ਨ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ/ਗਵਿੰਗ ਬਾਡੀ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਚੁਣੇ ਜਾਣਗੇ।

ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੰਬਰ 8 ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਾਯੋਜਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਕੇ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, ਨਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੰਬਰ 8 ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਯੋਜਿਤ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ।

(7) in;corder: toeallocatease I ats ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ, tunderththis ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਨੇ 1992 ਦੇ EC ਨੰਬਰ 27 ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਾਲ 1992-95 ਲਈ ਇੱਕ ਅਨੁਬੰਧ R1/6 ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਕਤ ਮਤੇ ਦਾ ਸਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ

Ms. Prerna Dean v. Christian Medical College, Ludhiana 290
& others (Swatanter Kumar, J)

ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

"ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਉਮੀਦਵਾਰ:

40 ਸੀਟਾਂ

(ਗੈਰ-ਪੀਬੀ-ਨਿਵਾਸ)

ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੰ: 6 ਸੀ.ਐਮ.ਸੀ. ਸੁਸਾਇਟੀ ਸਪਾਂਸਰਡ 35

ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੰ: 7 ਸੀ.ਐਮ.ਸੀ., ਲੁਧਿਆਣਾ ਸਪਾਂਸਰਡ 3

ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੰ: 8 ਜਨਰਲ

2 2

ਸੀ ਐਮ ਸੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਸੀਟ ਹਰੇਕ ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 3 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ (ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ) ਨੂੰ ਸੀ ਐਮ ਸੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਮੈਰਿਟ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। "

(8) ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ • ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਕਾਲਜ ਲਈ 1 ਸਿੱਖਿਅਤ 1 ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਸੰਵਿਧਾਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸਪਾਂਸਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਕਾਲਜ ਦੀ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਅਤੇ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਦਾਰਥ (ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਹਰ ਕੋਈ ਉਪਰੋਕਤ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਮਤੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੈ। ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਲ ਲਈ 23 ਮਾਰਚ, 2001 ਨੂੰ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਨੀਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼-2000 ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਨੀਤੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਪਾਂਸਰ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੀਤੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 6.2.4 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"6.2.4. ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਜਿਨੇ ਚਾਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਤੀਜੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ।

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਮਤੇ ਅਤੇ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਨੀਤੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਿਰਫ ਦੋ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ MBBS ਕੋਰਸ ਲਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਾਲਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ: ਬਰੋਸਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(10) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ **ਅਮਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ** ਬਨਾਮ **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ 'ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ (1) ਅਤੇ ਰਾਹੁਲ ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਜਲੰਧਰ, (2) ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ** ਹੋਏ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ

। ਕਿ ਬਰੋਸਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਰੋਸਰ ਵਿੱਚ ਸਪਾਂਸਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 6.2.4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਰੋਸਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ MBBS ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(11) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਸਮੇਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਕਸਾਰ ਨਜ਼ਰੀਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਰੋਸਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਰਾਜੀਵ ਕਪੂਰ* ਬਨਾਮ *ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ*, (3) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਰਸ ਲਈ ਚੋਣ ਅਤੇ ਦਾਖਲੇ ਸਿਰਫ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਚੈਪਟਰ V ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਦੁਆਰਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਾਪਦੰਡ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੈਰਿਟ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਮੀਦਵਾਰ ਚੋਣ ਅਤੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 21 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ 20 ਮਾਰਚ, 1996 ਅਤੇ 21 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਫਰਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਫੀਲਡ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ 21 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਨ। 20 ਮਾਰਚ, 1996 ਅਤੇ 21 ਫਰਵਰੀ, 1997 ਦੇ ਉਹ ਹੁਕਮ, ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ/ਸਿਲੇਬਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ *ਅਮਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਰੋਤਾ* ਬਨਾਮ *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ* [1993 (2) PLR 212] ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਰਸਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ

Ms. Prerna Dean v. Christian Medical College, Ludhiana 292
& others (Swatanter Kumar, J)

ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਫੁਲ ਬੈਚ ਨੇ, ਆਖਰਕਾਰ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ. ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰਕ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। 21 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਹੇਠ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਪੈਟਰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੋਧਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ 21 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਚਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜੀਵ ਕਪੂਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(12) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਨੁਕੂਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਬਰੋਸ਼ਰ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਧਾਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੂਲ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

(13) ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹਨ ਜਾਂ ਅਸਲ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਾਲਜ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1992 ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਹ ਉਕਤ ਪ੍ਰਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਨੂੰ ਪਾਸ

ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ -ਕਾਲਜ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕਾਬਲਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(14) ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਦਾ ਮਤਾ ਅਤੇ ਕਲਾਜ਼ 6.2.4 ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦੁਵੱਲੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਵੱਧ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ **ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ**। ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਪ੍ਰਾਯੋਜਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ (ਸੀਐਮਸੀ ਸੂਚੀ) ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੰਬਰ 8 ਲਈ ਇੱਕ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਉਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਪਾਂਸਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸਾਂਝੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਾਲਜ ਦੀ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਲਜ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 1992 ਤੋਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਭਿਆਸ ਕਾਨੂੰਨ, ਕਨੂੰਨ (ਵਿਧੀਆਂ) ਜਾਂ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਠੇਸ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨੀਤੀ ਦਾ ਮਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6.2.4 ਸਿਰਫ਼ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੰ. 8 ਅਧੀਨ ਸੀਟਾਂ ਭਰਨ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਕਾਰਜਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(15) ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਮੂਲ ਬਰੋਸ਼ਰ ਜਾਂ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਭਿੰਨਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ/ਇਸਦੀ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਬੇਰੋਕ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਅਭਿਆਸ ਅਵੈਧ ਹੈ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, **ਡਾ. ਉਮਾ ਕਾਂਤ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਭੀਕਾ ਲਾਈ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, (4) ਜਿੱਥੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-**

“ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਦੋ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਲੰਬੇ ਕਾਰਜਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਲਟਾਉਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ।”

(4) ਜੇ.ਟੀ. 1991 (4) ਐਸ.ਸੀ. 75

ਸੁਜੀਤਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਮੈਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਰਿਸਰਚ ਚੰਡੀਗੜ ਆਦਿ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ , 2001 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 12914, 11

Ms. Prerna Dean v. Christian Medical College, Ludhiana 294
& others (Swatanter Kumar, J)

ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:-

“ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਚੰਗੇ ਅਭਿਆਸ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਉਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਲਿਖਤੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ, ਜੋ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰੋਸਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੇਰ ਪੜਾਅ. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ **ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ** ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। **ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ. ਖਾਜ਼ਾ ਅਲੀ 2000(2) SLR 491**

(16) ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕਸਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਅਪਵਾਦ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਬਰੋਸਰ ਦੀਆਂ ਮੂਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਮੂਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਰੋਸਰ।

(17) ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਾਲਜ ਦੀਆਂ ਸਪਾਂਸਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਪਾਂਸਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਏਜੰਸੀ, ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਤਿੰਨ ਧਿਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਬਰੋਸਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਲਾਜ਼ 5.7 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(18) **ਵਿਨੋ ਰੈਪ ਅਲ ਬਨਾਮ ਸਲੇਟ ਆਫ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ (5)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਰੋਸਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਤੇ/ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਬਾਹਰਲੇ ਸੈੱਟ 'ਤੇ, ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਤੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੰ. 8 ਅਧੀਨ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਾਲਜ ਦੀ ਨੀਤੀ ਟੈਸਟ/ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਤਾ/ਨੀਤੀ ਮੂਲ ਬਰੋਸਰ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਜਾਂ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਕੌਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ।

(19) ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਨੀਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਦਾਖਲਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਅਜਿਹਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਪਾਂਸਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਖੁਦ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਾਲਜ ਦੀ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਲੱਭੇ, ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। **ਕੁਰੂਸ਼ੇਤਰਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੋਤੀ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦਾਖਲਾ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਉਲਟ।

(20) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

(5) ਏਆਈਆਰ 1983 ਐਸਸੀ 1199

(6) ਜੇਟੀ 1998 (6) ਐਸਸੀ 475

(2) 1997 (3) ਐਸਸੀਟੀ 526

(3) ਜੇ.ਟੀ. 2000 (3) ਐਸਸੀ 635

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Ms. Prerna Dean v. Christian Medical College, Ludhiana 296
& others (Swatanter Kumar, J)